

Tekst 3.

Margaret:

Jeg bliver nødt til at klæde om. Et af klumpdyrene ramt mig med en kiks. Med smeltet smør.

Kan du høre dem? Skrige-aberne? Jeg fatter ikke, hvor stemmebåndene sidder på dem – jeg mener, når de ikke har nogen hals. Jeg blev så nervøs af det ved aftensbordet, at det var lige før jeg lagede hovedet tilbage og kom med et hyl der kunne høres over hele landet. Jeg sagde til din søde svigerinde, Mae-skat, tror du ikke det var bedre, hvis de søde små snuttebasser spiste for sig selv ved et andet bord, et med voksdug? Den kniplingsdug her, er så smuk, og de kan jo ikke undgå at spille... Så spærrede hun øjnene op og sagde; Jamen, nej det... på farfars fødselsdag. Det vil han da aldrig glemme mig for. Nå, men farfar havde ikke siddet til bords mere en to minutter – med de der fem halssløse klumpdyr, der savlede og svinede med maden, før han smed gaflen fra sig og brølede: ” For helvede, Cooper, kan du ikke finde et trug ude i køkkenet til de små svin der?